

BARTHA GYÖRGY VERSEI

ÉVSZAKVÁLTOZÁS

Az asszony készülődik,
Öltözik.
Már az ajtóban.
Kissé lengén.
Még meleg fészünkéből
Feljajdulok.
Mít csinálsz,
Kérdem.
A tavaszt csomagolom.

A SÉTA

Egymás mellett, egymással szemben,
Jönnek, elkerülnek, állnak, várapoznak,
Falakra csodálnak különböző
Történetek. Furcsa emberek.
Fecsegnek, mosolyognak, mordon-zordak,
Némák, fürgék, csupán ügyetlenek.

Kirakatba botlok, csupa parancs.
Csillogás. Felszólít, szemtelenül
Arcomba nevet. Nézem a reklámfotó
Lányait, kiszakítva az időből.

Kinek ajkán szárad csókjuk,
És a rég elfelejtett ígéretetek.

A pórázon vezetett kutya reggelente,
Szembe jön, apró lábain ütemesen kocog,
S pofáján tapasztalt vénség. Dörzsölt
Fintor. Magasba emelt kurta
Farka maga a térérzékenység.
Öntudatosan nem ugat dühös-száguldó bogarakat.

És a fák. Egymással szemben.
Egymás mellett. Állnak, várakoznak.
Falakra-folyóra csodálóknak.
Sebhelyes ráncaikat igazítják.
Mordon-zordak, némák, de híradások.
Megrebben a levegő.

PÁRHUZAMOK

Még sötét borzolt reggel jajkiáltás
Hökkent riadt tekintettel a déli széljárta
Folyótól messze romokat jártam hét
Dombra épült romokat ötéves kirándulás
Öt év légszomj jól köszörült kések
Torkomban asszonyhoz bújni bátorító öleléstől
Melegedni öt évig romokat jártam
Pincékben gyertyafényben rossz fényben
Hunyorogva illatos teákat kortyoltam
S most újra a folyónál de távol a szokott
Állandó déli szélről fák ikerráncait keresem
Fák kérge bőre álom álmok
Volt nyugtató révek friss fiatal lányok
Csúcsos apró mellei kísérték
Még sötét borzolt a reggel
Hangos gyász a szél hiánya bontott szabad
Hosszú lányhajak korbácsa nélkül járni
Unt utakon szürkén járni a fák előtt
Meg-megállni az ikerránccokat vizsgálni